

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.282 van 17 oktober 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn, op 4 augustus 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 5 juli 2008 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten – Model B.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 1 september 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat G. VAN CAUTEREN verschijnt voor verzoekende partij en van advocaat Th. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Cubaanse nationaliteit te zijn.

Verzoekster komt op 18 september 2003 het Rijk binnen met een visum type C.

Op 30 september 2004 wordt verzoekster aangetroffen door de politie van Sint-Niklaas tijdens het uitvoeren van zwartwerk. Ze kan geen geldige verblijfsdocumenten voorleggen. Op 1 oktober 2004 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde aan verzoekster ter kennis gebracht.

Op 12 oktober 2004 beslist de gemachtigde van de minister tot heropsluiting van verzoekster.

Op 22 oktober 2004 wordt verzoekster in vrijheid gesteld en wordt haar een verlenging van de termijn om het grondgebied te verlaten toegekend.

Verzoekster doet aangifte van haar voorgenomen huwelijk met dhr. J.V.U..

Op 23 november 2004 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in bij de burgemeester van de stad Sint-Niklaas.

Op 13 april 2005 wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoekster onontvankelijk verklaard en op diezelfde dag wordt aan verzoekster opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Op 29 april 2005 dient verzoekster opnieuw een aanvraag om machtiging tot verblijf in. Deze aanvraag wordt op 9 juni 2005 onontvankelijk verklaard.

Op 20 februari 2007 dient verzoekster een derde aanvraag om machtiging tot verblijf in. Deze aanvraag wordt op 1 oktober 2007 onontvankelijk verklaard.

Op 14 februari 2008 wordt aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht.

Tegen voormelde beslissing van 1 oktober 2007 dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Bij arrest nr. 11.817 van 27 mei 2008 wordt de beslissing van 1 oktober 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, vernietigd.

Op 5 juli 2008 wordt opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekster ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“(…)

Artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt loopt hij (zij) het gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.

“(…)

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op wegens een gebrek aan belang, daar de eventuele schorsing/nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten geen gevolgen zal hebben op de illegale verblijfstoestand van verzoekster.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) slechts

beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten belet echter niet dat verzoekster onder de gelding valt van talrijke eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten, met name het bevel van 1 oktober 2004, van 13 april 2005 en van 14 februari 2008. Verzoekster heeft nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen tegen voormelde bevelen, zodat deze ondertussen definitief zijn geworden en door verweerder nog steeds kunnen worden uitgevoerd. Verzoekster zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat verzoekster niet getuigt van het rechtens vereiste belang. (RvS 19 april 2007, nr. 170.162).

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.